

בש"פ 4124/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4124/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ולפי סעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה: ט"ו סיון, תשע"ט (18.6.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מריה ציבלין

בשם המשיב: עו"ד אלי מסטרמן

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-45 יום, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), וזאת החל מיום 20.5.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 49658-07-18 בבית משפט השלום לנוער בראשון לציון, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב קטין יליד 2002 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון למעשה מגונה, לפי סעיפים 348(ג) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון למעשה מגונה בכוח, לפי סעיפים 348(ג) ו-25 לחוק העונשין; מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; ועבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. בקצרה ייאמר כי יחד עם הגשת כתב האישום בעניינו של המשיב הגישה המבקשת בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו וטוענה לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו; הפנתה להיותו מתגורר בסמוך למקום מגורי המתלוננת בעניינו; וציינה כי שני כתבי אישום תלויים ועומדים נגדו ומתנהלים בבית המשפט לשלום לנוער בראשון לציון.
- כמו כן נטען כי נסיבות ביצוע העבירות בתיק מושא הבקשה שלפניי מלמדות על מסוכנותו הרבה תוך שצוין כדלקמן:
- "מסוכנות המשיב מתעצמת נוכח העובדה ששב ופגע באותה מתלוננת שהלכה ברחוב באקראי, בשלוש הזדמנויות שונות, כאשר ניתן לראות הסלמה באירועים במהלך התקופה".
- לבסוף נטען כי נסיבות ביצוע העבירות מקימות עילה סטוטורית למעצרו, וכי "קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר יסכן את ביטחון הקטינות בכלל והמתלוננת בפרט".
4. ביום 22.7.2018 הורה בית משפט השלום לנוער על מעצרו של המשיב לאחר שבא-כוחו הצהיר "אין לי חלופה ולא תהיה לי חלופה. האופציה היחידה זה חלופה מוסדית".
5. המשיב שוחרר פעמיים לחלופת מעצר בקהילה הטיפולית "רטורנו", אולם לנוכח התנהגותו השלילית והאלימה במסגרת זו הורה בית משפט השלום ביום 7.3.2019 על מעצרו מאחורי סורג ובריש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.
6. הבקשה שלפניי הוגשה אמש, ביום 17.6.2019, ובמסגרתה התבקשה הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 20.5.2019 ויוצא אפוא כי בפרק זמן לא מבוטל של 28 ימים שווה למעשה המשיב במעצר ללא אסמכתא חוקית.
7. בפתח הבקשה ובדין שנערך לפניי, הסבירה המבקשת כי נפלה "תקלה" בחישוב ימי מעצרו של המשיב, ומשכך הוגשה הבקשה רק עתה ולא עובר ליום 17.6.2019.
- לגופה של הבקשה נטען כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה ואין מקום לשחררו לחלופת מעצר לנוכח הניסיונות הכושלים לשלבו במסגרת הקהילה הטיפולית "רטורנו".
8. מנגד בא-כוח המשיב התנגד לבקשה וטען כי יש לדחותה לנוכח האיחור הרב בהגשתה ומאחר שהשתנו הנסיבות אשר

הצדיקו בעבר את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים, הגעתי, לא בלי התלבטות, לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

10. בנסיבות העניין שלפניי, לא ניתן להמעיט מחומרת השגגה אשר יצאה מידי המבקשת ובמסגרתה שוהה המשיב במעצר ללא אסמכתא חוקית פרק זמן יחסית ניכר.

האחריות לתקלה זו רובצת בראש ובראשונה על המבקשת אשר הגישה בקשה זו כמעט חודש ימים לאחר המועד בו היה עליה להגישה. אין אלא לקוות שהמבקשת תנקוט בעתיד במשנה זהירות, כפי שציינה באת-כוחה בדיון, ותמנע בכך את הישנותם של מקרים דומים בעתיד.

יחד עם זאת, יש לתמוה כיצד סנגורו של המשיב אף הוא לא היה ער לחלוף הזמן שלהיות מרשו שוהה במעצר ללא אסמכתא כדין ולא נקט בהליכים המתאימים בשל כך.

11. בית משפט זה פסק לא אחת בעבר כי העובדה שנפל פגם בהליכים כתוצאה ממחדלי התביעה אינה מהווה שיקול מכריע ובלעדי בשאלה האם יש להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של נאשם בנסיבות דנן, ונקבע כי על בית המשפט לדון בבקשה המובאת בפניו אף לגופה (וראו: בש"פ 2436/09 מדינת ישראל נ' מטודי (19.3.2009); ובפרט בש"פ 8252/03 מדינת ישראל נ' אלסאנע (14.9.2003)).

12. כידוע, על בית המשפט הנדרש להארכת מעצרו של נאשם לאזן בין זכות הנאשם לחירות ובין שמירה על אינטרסים ציבוריים בדבר שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו, נשקלים בין היתר מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חומרת העבירה המיוחסת לו; קצב התקדמות ההליך העיקרי; וכן האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.10.2017)).

במקרים בהם מבוקשת הארכת מעצרו של נאשם שהוא קטין, ייטה בית המשפט בדרך כלל לטובת העדפה של חלופת מעצר. ייאמר עם זאת, כי עצם היות נאשם קטין אינה מקנה לו "חסינות" מפני הארכת מעצרו, ובפרט במקרים בהם התנהגות הקטין מקשה על מציאת חלופה הולמת ומלמדת כי לא ניתן לתת בו אמון (וראו: בש"פ 6502/10 מדינת ישראל נ' פלוני (13.9.2010)).

13. בעניינו של המשיב נעשו ניסיונות רבים לשלבו בחלופת מעצר במסגרת מוסדית ולצורך כך הוכנו תסקירי מעצר רבים על ציר הזמן שמתחילת ההליך הפלילי בעניינו ובהם נבחנה חלופת מעצר מתאימה. ואולם כאמור ללא הועיל – המשיב לא עמד בתנאי המסגרת המוסדית בה הושם במסגרת חלופת המעצר, דבר אשר הצריך בסופו של יום לשוב ולעצרו מאחורי סורג ובריח.

14. בנסיבות המקרה דנן, אני סבור כי חומרת המסכת העובדתית המיוחסת למשיב והעבירות בגין מסכת זו מלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו.

לנוכח ההזדמנויות שניתנו למשיב לשהות בחלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית אך הוא לא השכיל לנצלן, אין אלא להורות על המשך מעצרו במעצר של ממש.

15. על כך יש להוסיף את העובדה כי בעוד כשבוע ימים אמור בית המשפט השלום לנוער לפנות לשמיעת ראיות ההגנה ולסיכום טיעוני הצדדים בתיק, דבר המלמד על קצב התקדמות ההליך העיקרי בעניינו באופן משביע רצון.

16. בשולי הדברים יצוין, כי במהלך הדיון בפני טען בא-כוח המשיב לקיומן של נסיבות המצדיקות לטעמו עיון מחדש בהחלטת המעצר. משכך המשיב רשאי אפוא לפנות לבית משפט השלום לנוער ולהגיש בקשה מתאימה תוך הצגת מלוא טענותיו בעניין זה.

17. בסיכומי של דבר, אני סבור כי בנסיבות העניין וזאת מבלי להתעלם לתקלה שיצאה מידי המבקשת האינטרס הציבורי מצדיק את המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, ומשכך אני מורה על הארכת מעצרו ב-45 יום החל מיום 20.5.2019, או עד למתן פסק הדין בת"פ 49658-07-18 בבית המשפט השלום לנוער בראשון לציון, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשע"ט (18.6.2019).

ש ו פ ט